

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 8 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Παναγίας Καλλίπετρας Βεροίας.

Στο τέλος προχείρισε σε Αρχιμανδρίτη, τον αδελφό της Ιεράς Μονής Ιερομόναχο Θεοδόσιο Ερμίδα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων: «Επήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχὼν μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναι-κῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνὴν ἄχραντον Μητέρα σου».

Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαρμόсуна γεγο-νότα στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότη-τος ἐορτάζει καὶ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα καὶ πανηγυρίζει ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ ἱστορική αὐτὴ Ἱερά Μονὴ τῆς Σκήτης Βεροίας, πού εἶναι ἀφιερωμένη στό θαυμαστό αὐτό γεγονός τοῦ Γενεσίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐκατομμύρια καὶ δισεκατομ-μύ-ρια ἀνθρώπων γεννήθηκαν στὴ γῆ, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἄνθρωποι σπουδαῖοι καὶ σημαντικοί. Καμία ὅμως γέννηση δέν ἔφερε στὸν κόσμον ἓνα πρόσωπο τόσο μοναδικό καὶ τόσο ἅγιο ὅσο ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος, ἡ «ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσα εἰς ἀγνὴν ἄχραντον Μητέρα» τοῦ Θεοῦ, ὅπως ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ποιητὴς τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς, ὁ ἅγιος Ἀν-δρέ-ας Κρήτης.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀπὸ τὸν παράδεισο, ἀνέμεναν τὴ σωτηρία καὶ τὴ λύτρωση πού εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός. Κανείς ὅμως δέν γνώριζε πῶς θὰ γινόταν αὐτὴ πραγματικότητα. Ποιὰ θὰ ἦταν ἡ νέα Εὕα πού θὰ γινόταν Μητέρα τῆς Ζωῆς, τὴν ὁποία ἡ παλαιὰ Εὕα μᾶς στέρησε μὲ τὴν παρακοή καὶ τὴν πτώση, καὶ πότε θὰ ἐρχόταν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶχε ὅμως τό σχέδιό της, πού ὅπως πάντα πραγ-μα-τώνεται μὲ θαυμαστό τρόπο. Μέσα στό σχέδιό του ἦταν ἡ ἐπι-λο-γὴ τῶν εὐσεβῶν γονέων τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου, τῶν ἀγίων Ἰωα-κείμ καὶ Ἄννης, δύο ἀνθρώπων τῆς πίστεως καὶ τῆς προσευχῆς, γιατί προσευχή χωρὶς πίστη δέν ἔχει ἀποτέλεσμα καὶ γιατί θαῦμα χωρὶς πίστη δέν γίνεται.

Καὶ αὐτό πού ζητοῦσαν οἱ ἅγιοι Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, νὰ λύσει δηλα-δὴ ὁ Θεός τὰ δεσμά τῆς ἀτεκνίας τους, ἦταν ἓνα θαῦμα, πού ὁ Θεός τό ἔκανε, γιατί ἡ προσευχή τους συνοδευόταν ἀπὸ πίστη. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πίστη τους ἦταν μεγάλη, δέν ἔκα-νε μόνο τό θαῦμα πού περίμεναν καὶ γιὰ τό ὁποῖο τὸν παρακα-λοῦ-σαν, ἀλλὰ ἓνα ἀκόμη μεγαλύτερο, τοὺς χάρισε «τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνὴν ἄχραντον Μητέρα» τοῦ Κυ-ρίου μας.

Τό θαῦμα αὐτό πού ἐορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα στό πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τοῦ καρποῦ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὀνομάζει καί πάλι ὁ ἱερός ὕμνο-γρά-φος τήν Παναγία Παρθένο, μᾶς παρακινεῖ ἀφενός νά δοξάσουμε καί νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό, μαζί μέ τήν ἁγία Θεοπρομήτορα Ἄν-να, γιατί δέν χάρισε μόνο σέ αὐτήν ἓνα παιδί, ἀλλά χάρισε καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε στόν Υἱό της, μία στοργική μητέρα, πού μεσιτεύει στόν Θεό γιά τή σωτηρία μας.

Μᾶς παρακινεῖ ὅμως ἀφετέρου νά κάνουμε τήν προσευχή πρός τόν Θεό καθημερινό ἔργο τῆς ζωῆς μας. Νά μάθουμε νά προσευχόμεθα μέ πίστη ἀκράδαντη καί μέ ἐπιμο-νή, καί νά ἐμπιστευόμεθα στόν Θεό ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη καί ὅ,τι δέν μπορούμε νά ἐπιτύχουμε μέ τίς δικές μας προσπάθειες.

Πολλές φορές προσευχόμεθα καί ζητοῦμε πολλά ἀπό τόν Θεό, ἀλλά τά ζητοῦμε κάποιες ἡμέρες καί ὕστερα ἐγκαταλείπουμε τήν προ-σπά-θεια, γιατί πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ἀκούει ἢ γιατί δέν εἶχαμε πράγματι ἀνάγκη αὐτά πού τοῦ ζητούσαμε.

Ξεχνοῦμε ὅμως τίς περισσότερες φορές νά τοῦ ζητήσουμε ὅ,τι χρει-ά-ζεται ἡ ψυχή μας. Νά τοῦ ζητή-σουμε πρωτίστως τή σωτηρία μας, ὅπως καί Ἐκεῖνος μᾶς προτρέπει, ἀλλά καί ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν ἀντι-κείμενο τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶ-νος καί τῆς προσπάθειας μας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, εἴτε μέσα στή μοναχική ζωή εἴτε μέσα στόν κόσμο.

Ἡ σημερινή μεγάλη ἐορτή τοῦ Γενε-σίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διδα-χθοῦμε ἀπό τήν προσευχή τῆς Θεο-προμήτορος Ἄννης καί νά μάθου-με νά παρακαλοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό νά λύσει τά δεσμά τῆς πνευμα-τικῆς μας στειρότητος καί τῆς πνευματικῆς μας ἀτεκνίας.

Γιατί δέν ἀρκεῖ πάντοτε ἡ δική μας προσπάθεια γιά νά ἀπαλλα-γοῦμε ἀπό μία ἀδυναμία, ἀπό μία κακή συνήθεια, ἀπό ἓναν ἐφάμαρ-το λογισμό, ἀπό ἓναν πειρασμό πού ἐπιμένει, ἀπό ἓνα πάθος, χωρίς τή βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Γιατί δέν ἀρκεῖ ὁ δικός μας ἀγῶ-νας γιά νά ξεπεράσουμε ἓνα πρό-βλημα καί μία δυσκολία πού μᾶς ταλαιπωρεῖ. Ἔχουμε ἀνάγκη τή θεία ἐπέμβαση.

Γιατί οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ἀσθε-νεῖς γιά νά νικήσουμε τόν πειρα-σμό, ἀνίκανοι γιά νά ἀντιμετωπί-σου-με τόν ἀντίδικο τῆς ψυχῆς μας διάβολο, ἀδύναμοι γιά νά ἀποκτή-σουμε πνευματικούς καρπούς.

Έχουμε ανάγκη τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πού δίδεται σέ ἐκείνους πού προσεύχονται μέ ἐπιμονή καί πί-στη, πού κρούουν τή θύρα τοῦ ἐλέ-ους τοῦ Θεοῦ καί δέν ξεχνοῦν, ὅταν λάβουν τή χάρη, ὅταν ζήσουν τό θαῦμα, νά ἐκφράσουν τήν εὐχα-ριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη τους.

Εὐχομαι πατρικά καί ταπεινά διά πρεσβειῶν τῆς ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, τῆς ὁποίας ἐορτάζουμε σήμε-ρα τό Γενέσιο, νά ἀξιωθοῦμε ἡ προ-σευχή μας νά δίδει καί σέ μᾶς τούς καρπούς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πρός σωτηρία μας.

